

”میلنی بچی - آب تم نئین سنہنڈ ۾ جا رھی ہو، اس لیٹی یهان کی

کرم ہنڈنی سنہنڈون کو پوئل، کرماتیت بننی کا پرہارت کرو“

پرشن :- باپ کن بچون کی واہ واہ کرتی ہے؟ سپ سین آڈک پیار کنھون کو دیتی ہے؟
 اُتر :- بابا غریب بچون کی واہ واہ کرتی ہے، واہ غریبی واہ! آرام سین دو روٹی کانا ہے
 ہبچ (لالچ) نہین، غریب بچی باپ کو پیار سین یاد کرتی ہے۔ بابا اُنپڑھی بچون کو دیک
 خوش ہوتی ہے کیونکہ اُنھین پڑھا ہوئا پوئلنی کی محنت نہین کرنی پرتی ہے۔

اومر شانتی . آب باپ کو بچون پرت روز روز بولنی کی درکار نہین رھتی ک اپنی کو آتما
 سمجھو۔ آتما ایمانی پو آتوا دیھی ایمانی پو۔ اکیر ہے تو وہی نان۔ باپ کھتی ہے اپنی کو آتما
 سمجھو۔ آتما ۾ 84 جنمون کا پارت پرا ہوئا ہے۔ ایک شریر لیئا، پارت بجایا قر شریر خلاص
 ہو جاتی ہے۔ آتما تو اوناہی ہے۔ تم بچون کو یہ بیان آپی ہین ملتا ہے اوڑ کوئی کو ان
 باتون کا پتا نہین ہے۔ آب باپ کھتی ہے کوشش کر جتنا ہو سکی باپ کو یاد کرو۔ ڈنڈی
 دوری ۾ لگ جانی سین تو اتنی یاد نہین نھرتی۔ گرہست وھنوار ۾ رہ کر کمل قول سمان پوٹر
 بننا ہے۔ قر جتنا ہو سکی مجھی یاد کرو۔ اُسی نہین ک ہمکو نیشنا ۾ بٹنا ہے۔ نیشنا اکیر
 پی رانگ ہے۔ واسطو ۾ ہے ہین یاد۔ کھان پی بٹنی ہو، باپ کو یاد کرو۔ مایا کی طوفان تو
 بہت آئینگی۔ کوئی کو کیا یاد آئینگا، کوئی کو کیا۔ طوفان آئینگی ضرور قر اُس سمیہ اُنکو
 مٹانا پرتا ہے نہ آئی۔ یهان بٹنی بٹنی پی مایا بہت تنگ کرتی رھینگی۔ یہی تو یڈ ہے۔
 جتنی ہلکی ہونگی اتنی ہنڈن کمر ہونگی۔ پھلی تو آتما نرہنڈن ہے، جب جنم لیتی تو مان باپ
 ۾ ہڈی جاتی ہے قر استری کو اڈاپت کرتی ہے، جو چیز سامنی نہین ٿی وہ سامنی آ جاتی،
 قر بچی پندا ہونگی تو اُنکی یاد بڈینگی۔ آب تم سیکو یہ پوئل جانا ہے، ایک باپ کو ہین یاد
 کرنا ہے، اس لیٹی ہین باپ کی مہما ہے۔ تمھارا مات پنا آد سپ کچ وہی ہے، اُنکو ہین
 یاد کرو۔ وہ تمکو پوشیہ کی لیٹی سپ کچ نیان دیتی ہے۔ نئین سنہنڈ ۾ لی آتی ہے۔ سنہنڈ
 تو وہان پی ہونگا نان۔ اُسی تو نہین ک کوئی پرلے ہو جاتی ہے۔ تم ایک شریر چور قر دوسرا
 لیتی ہو۔ جو بہت آچی آچی ہے وہ ضرور اونچ کُل ۾ جنم لینگی۔ تم پڑھتی ہین ہو پوشیہ 21
 جنم کی لیٹی۔ پڑھائی پوری ہوئی اوڑ پرالہڈ شروع ہونگی۔ اسکول ۾ پڑھ کر ترنسفر ہوتی ہے
 نان۔ تم پی ترنسفر ہونی والی ہو شانتی ڈام قر سکڈام ۾۔ اس چپی چپی دنیا سین چوٹ جائینگی۔
 اسکا نام ہین ہے نرک۔ سٹیگ کو کھا جاتا ہے سورب۔ یهان منش کتنی گھوڑ اُنڈیاری ۾ ہے۔
 ڈنوان جو ہے وہ سمجھتی ہے ہماری لیٹی یهان ہین سورب ہے۔ سورب ہوتا ہین ہے نئین دنیا
 ۾۔ یہ پراٹی دنیا تو وناش ہو جانی ہے۔ جو کرماتیت اوستا والی ہونگی وہ کوئی ڈرمراج پُری
 ۾ سزائین ٹوریٹی پوہینگی۔ سورب ۾ تو سزا ہونگی ہین نہین۔ وہان گرپ پی محل رھتا ہے۔
 کوئی دک کی بات نہین۔ یهان تو گرپ جیل ہے جو سزائین کاتی رھتی ہے۔ تم کتنا وار
 سوربواسی بنتی ہو یہ یاد کرو تو پی سارا چکر یاد رھی۔ ایک ہین بات لاکون رُپٹی کی ہے۔ یہ
 پوئل جانی سین دیہ ایمان ۾ آنی سین مایا نقصان کرتی ہے۔ یہی محنت ہے۔ محنت بگر اونچ
 پد نہین پاء سکتی۔ بابا کو کھتی ہے بابا ہر اُنپڑھی ہے، کچ نہین جانتی۔ بابا تو خوش

هوتي هئ ڪيونڪ يهان تو پڙها هوئا سڀ پوئو هئ. يهه تو ٿوري ٿاڻيم ڪي ليئي شير نراوه آڏ ڪي ليئي پڙهنا هئ. جانتو هو نان يهه سڀ خلاص هوني ڪا هئ. جتنا هو سڪي باپ ڪو ياد ڪرنا هئ اوڙ روئي ٿڪڙا خوشي سين ڪانا هئ. واهه غريبي اس سميه ڪي. آرام سين روئي ٿڪڙ ڪانا هئ. هبڻ (لالچ) نهين. آڄ ڪلهه اناج ملتا ڪهان هئ. چيني آڏ پي ڏيري ڏيري ڪرڪي ملينگي هين نهين. اٽسي نهين، تهر ايشوريه سروس ڪرتي هو تو تمڪو گور نمينت دي دينگي. وهه تو ڪچ پي جانتو نهين. هان، بچون ڪو ڪها جاتا هئ، گور نمينت ڪو سمجهاو ڪ هر سڀ مل ڪر ماباپ ڪي پاس جاتي هئ، انهن ڪو بچون ڪي ليئي ٿولي پيچني هوتي هئ. يهان تو صاف ڪهه ديني ڪ هئ هين نهين. لاچارو ٿوري بهت دي دينگا. جئسي فقير لوگون ڪو ڪوئي شاهوڪار هونگا تو مٺي پر ڪر دي دينگا. غريب هونگا تو ٿورا بهت دي دينگا. چيني آڏ آ سڪتي هئ پرنتو بچون ڪا يوگ ڪم هو جاتا هئ. ياد نه رهندي ڪارڻ، ديهه ايمان ۾ آني ڪارڻ ڪوئي ڪام هو نهين سڪتا. يهه ڪام پڙهائي سين اتنا نهين هونگا جتنا يوگ سين هونگا. وهه بهت ڪم هئ. مايا ياد ڪو اڙاءِ ديني هئ. رستم ڪو اوڙ هين اچي ريت پڪڙتي هئ. اچي اچي فرست ڪلاس بچون پر پي گرھچاري بئنڊي هئ. گرھچاري بئنڊي ڪا مڪيه ڪارڻ يوگ ڪي ڪمي هئ. گرھچاري ڪي ڪارڻ هين نام روپ ۾ ڦس مرتي هئ. يهه بڙي منزل هئ. اگر سچي منزل پاني هئ، تو ياد ۾ رهنا پري.

باپ ڪهتي هئ ڏيان سين پي گيان اچا. گيان سين ياد اچي. ڏيان ۾ جاستي جاني سين مايا ڪي پوتون ڪي پرويشتا هو جاتي هئ. اٽسي بهت هئ جو فالتو ڏيان ۾ جاتي هئ. ڪيا ڪيا بولتي هئ، ان پر وشواس نهين ڪرنا. گيان تو بابا ڪي مرلي ۾ ملتا رهتا هئ. باپ خبردار ڪرتي رهندي هئ. ڏيان ڪوئي ڪام ڪا نهين هئ. بهت مايا ڪي پرويشتا هو جاتي هئ. آهنڪار آ جاتا هئ. گيان تو سڀڪو ملتا رهتا هئ. گيان ديني والا شو بابا هئ. ماما ڪو پي يهان سين گيان ملتا ٿا نان. انڪو پي ڪهينگي من مٺايو. باپ ڪو ياد ڪرو، دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرو. اپني ڪو ديڪنا هئ هر دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرتي هئ؟ يهان هين دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ. ڪوئي ڪو ديڪو اچي فرست ڪلاس اوستا هئ، خوشي سين ڪام ڪرتي، گهنڊي ڪي باد ڪروڙ ڪا پوت آيا، ختم. ڦر سمرتو آتي هئ، يهه تو هر نين پوئل ڪي. ڦر سڌر جاتي هئ. گهڙي گهڙي ڪي گهڙيال، بابا ڪي پاس بهت هئ، اچي ديڪو بڙي ميني، بابا ڪهينگي اٽسي بچون پر تو قربان جائون. گهنڊي باد ڦر ڪوئي نه ڪوئي بات ۾ بگڙ پرتي. ڪروڙ آيا ساري ڪئي ڪمائي ختم هو گئي. اچي اچي ڪمائي، اچي اچي گهاٽا هو جاتا. سارا مدار ياد پر هين هئ. گيان تو بڙا سهج هئ. چوٽا بچا پي سمجهاڙ لي. پرنتو مٺن جو هون، جئسا هون، يٿارت ريت جاني. اپني ڪو آتما سمجهي، اس ريت چوٽي بچي ٿوري ياد ڪر سڪينگي. منشون ڪو مرندي سميه ڪها جاتا هئ پڳوان ڪو ياد ڪرو. پرنتو ياد ڪر نه سڪي ڪيونڪ يٿارت ڪوئي پي جانتو نهين هئ. ڪوئي پي واپس جا نهين سڪتي. نه وڪرم وناش هوتي هئ. پرمپرا سين رشي مٺي آڏ سڀ ڪهتي آئي ڪرچتا اوڙ رچنا ڪو هر نهين جانتو. وهه تو ڦر پي ستوگي ٿي. آڄ ڪي تموپرڏان بڙي ڦر ڪئي جان سڪتي. باپ ڪهتي هئ يهه لڪشمي نارائڻ پي نهين جانتو. راجا راڻي هين نهين تو ڦر پر جا ڪئي جانينگي. ڪوئي پي نهين جانتو. اچي صرف تهر بچي هين جانتو هو. تمهاري ۾ پي ڪوئي هئ جو يٿارت ريت جانتو

هٿ، ڪهٽي هٿ بابا گهري گهري پوڻ جاتي هٿ. باپ ڪهٽي هٿ ڪهان پي جائو صرف باپ ڪو ياد ڪرو. بڙي پارِي ڪمائي هٿ. ٽم 21 جنمون ڪي ليئي نروڙي بنتي هو. اٽسي باپ ڪو اُنترمڪ هو ياد ڪرنا چاهيئي نان. پرنٽو مايا ڀلا ڪر طوفان ۾ لاءِ ديتي هٿ. اِس ۾ اُنترمڪ هو ويچار ساگر مٿن ڪرنا هٿ. ويچار ساگر مٿن ڪرني ڪي بات پي آبي ڪي هٿ. يهه هٿ پُرشوت ٽم بنني ڪا سنگم ڀڳ. يهه پي ونڊر هٿ، ٽم بچون نين دیکا هٿ ايڪ هين گهر ۾ ٽم ڪهٽي هو هر سنگم ڀڳي هٿ اُور هاف پارٽنر وا بچا آد ڪلهيئي هٿ. ڪتنا فرق هٿ. بڙي مهين بات باپ سمجھاتي هٿ. گهر ۾ رهتي هوئي پي ٻڌي ۾ هٿ ڪ هر قول بنني ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هٿ. يهه هٿ اُنڀو ڪي باتين. پڙڪٽيڪل ۾ محنت ڪرني هٿ. ياد ڪي هين محنت هٿ. ايڪ هين گهر ۾ ايڪ هنس تو دوسرا ڀڳلا. ڦر ڪوئي بڙي فرست ڪلاس هوتي هٿ. ڪي ڪار ڪا خيال پي نهين آنا هٿ. ساٿ ۾ رهتي پي پوٽر رهتي هٿ، همت دکاتي هٿ تو انهن ڪتنا اونچ پڊ ملينگا. اٽسي پي بچي هٿ نان. ڪئين تو ديڪو وڪار ڪي ليئي ڪتنا مارتِي جهڙا ڪرتي هٿ، اوستا وهه هوني چاهيئي جو سنڪلپ ۾ پي ڪي اُپوٽر بنني ڪا خيال نه آئي. باپ هر پرڪار سين راءِ ديتي رهتي هٿ. ٽم جانتِي هو شري شري ڪي مت سين هر شري لڪشمي، شري نارائڻ بنني هٿ. شري معنيٰ هين سریشٽ. سنيگ ۾ هٿ نمبرون سریشٽ. تریتا ۾ دو ڊگري ڪم هو جاتي هٿ. يهه گيان ٽم بچون ڪو آبي ملتا هٿ.

اِس ايشوريه سپا ڪا قاعدا هٿ جنهن گيان رتنون ڪا قدر هٿ، ڪي اُباسي آد نهين ليتي هٿ انهن آڱي آڱي بئنا چاهيئي. ڪوئي ڪوئي بچي باپ ڪي سامني بئني پي جهٽڪا کاتي، اُباسي ديتي رهتي. اُنڪو ڦر پڇاڙي ۾ جاڪر بئنا چاهيئي. يهه ايشوريه سپا هٿ بچون ڪي. پرنٽو ڪوئي برهمڻيان اٽسي اٽسي ڪو پي لي آتي هٿ، يون تو باپ سين ڏن ملتا هٿ، ايڪ ايڪ ورشنس لاکون رُپئي ڪا هٿ. ٽم جانتِي هو گيان ملتا هين هٿ سنگم پر. ٽم ڪهٽي هو بابا هر ڦر سين آئي هٿ بيڪد ڪا ورثا ليني. ميني ميني بچون ڪو بابا وار وار سمجھاتي هٿ يهه چي چي دنيا هٿ، تمھارا هٿ بيڪد ڪا وٽراڀ. باپ ڪهٽي هٿ اِس دنيا ۾ ٽم جو ڪچ ديڪتي هو وهه ڪلهه هونگا نهين. مندرون آد ڪا نام نشان هين نهين رهينگا. وهان سورڳ ۾ انهن ڪو پُراڻي چيز ديڪني ڪي درڪار نهين. يهان تو پُراڻي چيز ڪا ڪتنا مليه هٿ. واسطو ۾ ڪوئي چيز ڪا مليه نهين هٿ سواءِ ايڪ باپ ڪي. باپ ڪهٽي هٿ مٿن نه آئون تو ٽم راجائي ڪئي لو. جنڪو معلوم هٿ وهي آڪر باپ سين ورثا ليتي هٿ، اِس ليئي ڪوئون ۾ ڪوئي ڪها جاتا هٿ. ڪوئي پي بات ۾ سنشيه نهين آنا چاهيئي. پوڄ آد ڪي پي رسر رواج هٿ. اِن سين گيان اُور ياد ڪا ڪوئي ڪنيڪشن نهين هٿ. اُور ڪوئي بات سين تمھارا تعلق نهين. صرف دو باتين هٿ اُف اُور بي، بادشاهي. اُف پڳوان ڪو ڪها جاتا هٿ. اُنڱلي سين پي اٽسي اِشارا ڪرتي هٿ نان. آتما اِشارا ڪرتي هٿ نان. باپ ڪهٽي هٿ پڙتي مارگ ۾ ٽم مجھي ياد ڪرتي هو. ٽم سپ ميري عاشق هو. يهه پي جانتِي هو بابا ڪلپ ڪلپ آڪر سپ منش ماتر ڪو ڊڪ سين چُڙاءِ شانتِي اُور سڪ ديتي هٿ. تب بابا نين ڪها ٿا ڪ صرف يهه بورڊ پر لڪ دو ڪ وشو ۾ شانتِي بيڪد ڪا باپ ڪئي اِسٽاپن ڪر رهي هٿ سو آڪر سمجھو. ايڪ سيڪنڊ ۾ وشو ڪا مالڪ 21 جنر ڪي ليئي بننا هٿ تو آڪر سمجھو. گهر ۾ بورڊ لڳاءِ دو، تين پٿر پڙتوي پر ٽم بڙي سين بڙي هاسپيٽل، يونيورسٽي

ڪول سڪتي هو. ياد سين 21 جنم ليئي نروڳي اڙ پڙهائي سين سورڳ ڪي بادشاهي مل جاتي هئ. پر جا پي ڪهينگي ڪ هر سورڳ ڪي مالڪ هئ. آڄ منشون ڪو لڄا آتي هئ ڪيونڪ نرڪواسي هئ. خد ڪهتي هئ همارا باپ سورڳواسي هوئا، تو نرڪواسي هو نان. جب مرينگي تو سورڳ ۾ جائينگي. ڪتني سهج بات هئ. اڇا ڪام ڪرني والي ڪي ليئي خاص ڪهتي هئ يه بهت مهاداني ٿا. يه سورڳ ڳيا. پرنٽو جاتا ڪوئي پي نهين هئ. ناڻڪ جب پورا هوتا هئ تو سڀي اسٽيج پر آڪر ڪري هوتي هئ. يه لڙائي پي تب لڳينگي جب سڀي ائڪٽرس يهان آ جائينگي ڦر لوئينگي. شو ڪي بارات ڪهتي هئ نان. شو بابا ڪي ساٿ سڀي آتمائين جائينگي. موئل بات آبي 84 جنم پوري هوئي. آب اس جتي ڪو چورنا هئ. جئسي سرپ پڙاڻي ڪال چور نئين ليتي هئ. تم نئين ڪال سٽيگ ۾ لينگي. شري ڪرشن ڪتنا خوبصورت هئ، ڪتني اُس ڪشش هئ. فرست ڪلاس شرير هئ. ائسي هر لينگي. يه ياد ڪرتي خوشي ڪيون نهين هوتي، جب ڪهتي هو هر نر سين نارائڻ بنئي هئ! اس سٽيه نارائڻ ڪي ڪتا ڪو اڇي ريت سمجهو. جو ڪهتي هو وه ڪرڪي دڪائو. ڪهنا، ڪرنا ايڪ چاهيئي. ڏنڌا آدي پيل ڪرو. باپ ڪهتي هئ ڪم ڪار ڏي، دل باپ ڪي ياد ۾ دي. جتني جتني ڌارڻا ڪرينگي اُتنا تمهاري پاس ناليچ ڪي وٺيو هوتي جائينگي، ناليچ ڪي ڌارڻا سين تم ڪتنا ڏنوان بنئي هو. يه هئ روحاني ناليچ. تم آتما هو، آتما هين شرير سين بولتي هئ. آتما هين گيان ديني هئ. آتما هين ڌارڻ ڪرتي هئ. اڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙر ڳڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) اس پڙاڻي دنيا ڪي پڙاڻي چيزون ڪو ديڪتي هوي پي نهين ديڪنا هئ. نر سين نارائڻ بنني ڪي ليئي ڪهنا، ڪرنا ايڪ سمان بنانا هئ.
- (2) اوناڻي گيان رتنون ڪا قدر رکنا هئ، يه بهت بڙي ڪمائي هئ، اسر اُباسي يا جهٽڪا نهين آنا چاهيئي. نام روپ ڪي گرھچاري سين بچني ڪي ليئي ياد ۾ رهن ڪا پرشارت ڪرنا هئ.

وردان - سينس اڙر اسينس ڪي بئلس دواران اپني پن ڪو سواها ڪرني والي

وشو پريورتڪ پيو

سينس اَرڻات گيان ڪي پائنتس، سمجهه اڙر اسينس اَرڻات سرو شڪتي سوروپ سمرتني اڙر سمرت سوروپ. ان دونو ڪا بئلس هو تو اپناپن وا پڙاڻاپن سواها هو جائينگا. هر سيڪنڊ، هر سنڪلپ، هر بول اڙر هر ڪرم وشو پريورتن ڪي شيوا پرت سواها هوني سين وشو پريورتڪ سته بن جائينگي. جو اپني ديه ڪي سمرتني سته سواها هو جاتي هئ اُنڪي سريشت وائبريشن دواران وايومنڊل ڪا پريورتن سهج هوتا هئ.

سلوگن - پراپتيون ڪو ياد ڪرو تو ڏک و پريشاني ڪي باتين پوئل جائينگي.